

«Οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι»^(*)

Ὁ Θεάνθρωπος ὡς Δοῦλος καὶ Διάκονος καὶ Θῦμα

Ἄγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἐνανθρωπήσαντι

Α΄.

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ.
Μωσαϊκὸν εἰς τὸ Παλέρμον τῆς Σικελίας (12ου αἰ.)

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΙ ἤδη ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ πνευματικοῦ ὄρου, εἰς τὸ ὁποῖον μᾶς ἀνεβίβασεν ἡ ὑποποιὸς καὶ θεοποιὸς Ὁρθόδοξος Λατρεία μας, ἃς ἐπικαλεσθῶμεν τὴν Χάριν τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, προκειμένου νὰ «ὑψωθῶμεν» ἀκόμη περισσότερο.

«Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε»!...

Ἡ σωτήριος αὐτῆ «ὑψωσις», εἰς τὴν ὁποῖαν καλούμεθα νὰ «ὑψωθῶμεν» κατὰ τὴν ἀγιωτάτην αὐτὴν ἡμέραν τῶν Γενεθλίων τοῦ Κυρίου μας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῆ, παρὰ μόνον μέσω τῆς ἀπάτου **Ταπεινώσεως** τοῦ Δεσπότης μας.

Εὐλογημένον ἃς εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ παντελεήμονος Κυρίου μας διὰ τὴν κενωτικὴν **Ἀγάπην** Του ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχαρίστων ἀνθρώπων...

Ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς **Ἀγάπης**, κατὰ τὸν

Ἅγιον Ἀπόστολον Παῦλον, ὁ Θεὸς «*ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφῇ δούλου λαβών*»², χωρὶς δεδαίως νὰ ἐπέληθῃ καμμία μεταβολὴ εἰς τὴν θεϊαν φύσιν Του:

«*Μένων ὁ ἦν*», λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, «*ἔλαβεν ὁ οὐκ ἦν, καὶ σὰρξ γενόμενος, ἔμενε Θεός, Λόγος ὢν*»³.

Ἡ κενωτικὴ ὅμως αὐτῆ **Ἀγάπη**, ἡ ὁποία ὠδήγησε τὸν ὑπάρχοντα ἐν μορφῇ Θεοῦ Σωτῆρα μας εἰς τὸ νὰ λάβῃ **μορφῇ δούλου**, ἦτο μόνον ἡ **πρῶτη βαθμὶς** εἰς τὴν κλίμακα τῆς ἄκρας **Ταπεινώσεως** Του.

Ὁ Δεσπότης, ὁ Ὅποιος ἐγίνε **Δοῦλος**, περαιτέρω γίνεται καὶ **Διάκονος** καὶ ζῆ ἐν μέσω τῶν Μαθητῶν Του καὶ τῶν ἀνθρώπων «*ὡς ὁ διακονῶν*»⁴, ὡς **Ἐπιηρέτης**, ὁ Ὅποιος μάλιστα ἔφθασε μέχρι καὶ τοῦ σημείου νὰ νύφη τοὺς πόδας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

«*Ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως λογικῆς καὶ ἀγίας διακονούμενος*», λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, «*ὁ σύνθρονος καὶ συμβασιλεύων τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, διακόνου τάξιν ἐπέχων, ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν*»⁵.

Αὐτὴ ἡ **δευτέρα βαθμὶς** εἰς τὴν κλίμακα τῆς θείας **Ταπεινώσεως** ἀποτελοῦσε μίαν ἐνσυνειδητὸν καὶ προγραμματισμένην πορείαν τοῦ Κυρίου μας, ὅπως τὸ ἀπεκάλυψεν εἰς τοὺς Μαθητὰς Του:

«Ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι»⁶.

Ἄλλὰ, ἡ **Ἀγάπη** ἔπρεπε νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν **ἐσχάτην βαθμίδα** τῆς **Ταπεινώσεως**: ὁ Ποιμὴν γίνεται καὶ **Ἄμνος**, προκειμένου νὰ θυσιασθῇ, νὰ φθάσῃ **«μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ»⁷.**

Τοιουτοτρόπως, ὁ Δεσπότης μας ὡς ἐξίλαστήριον θῦμα, ὁλοκληρώνει τὴν σωτήριον Ἀποστολήν: **«τοῦ δοῦναι τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν»⁸.**

Ἴδου λοιπὸν ἡ **θεία κλίμαξ**: ὁ Θεὸς γίνεται **Δοῦλος**· ἐν συνεχείᾳ, γίνεται **Διάκονος**· καὶ τέλος, γίνεται **Θῦμα**.

Β΄.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Η ΚΑΘΟΔΟΣ τῶν τριῶν αὐτῶν βαθμίδων τῆς **θείας κλίμακος** ὑπὸ τοῦ Σωτήρος μας Χριστοῦ ἔδωσεν ἓνα **πρότυπον ζωῆς**, τὸ ὁποῖον **ἀνέτρεψε πλήρως καὶ ριζικῶς τὴν κοσμικὴν νοοτροπίαν**.

Εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἀγιωτάτην Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας, δὲν θὰ πρέπει ποτὲ νὰ λησμονῆται, ὅτι **θεμελιωδεστάτη Ἀρχὴ** τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς εἶναι **τὸ ὑπηρετεῖν τοὺς ἄλλους μὲ ἀγάπην κενωτικὴν καὶ θυσιαστικὴν**.

Ἡ Ἱερὰ Ἐρμηνευτικὴ Παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας μας παρουσιάζει τὸν Κύριόν μας νὰ λέγῃ:

«Ὑγὼ νομοθετῶ ὑμῖν, κτᾶσθαι τὸ πρωτεῖον, ἀπὸ τοῦ διακονεῖν τοῖς ἄλλοις καὶ δουλεύειν αὐτοῖς»⁹.

Τοῦτο εἶναι λοιπὸν τὸ **Μήνυμα** τῆς Σαρκώσεως τοῦ Λόγου· τοῦτο εἶναι τὸ ἱερὸν χρέος μας· καὶ μόνον μέσῳ αὐτῆς τῆς κενωτικῆς καὶ θυσιαστικῆς ἀγάπης θὰ **«ὑψωθῶμεν»** καὶ **«συν-ανυψώσωμεν»** τὸν ἀδελφόν μας καὶ τὸν κόσμον **«εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν»¹⁰**, διὰ πρεσβειῶν τῆς Μητρὸς τοῦ Ὑψίστου καὶ **«Ὑψηλοτέρας τῶν Οὐρανῶν»**, πρὸς δόξαν δὲ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν, ᾧ ἡ προσκύνησις καὶ ἡ εὐχαριστία, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

**Ἁγία Γέννησις
τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2000**

Εὐχέτης πρὸς ἐνανθρωπήσαντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῶν Ἐνισταμένων

(*) Περιοδ. «**Άγιος Κυπριανός**», ἀριθ. 299/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2000, σελ. 361-362.

1. Κανόνος πρώτου εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, Ὡδὴ α΄, Εἰρημός.
2. Φίλιπ. β΄ 7.
3. Ἱ. Χρυσσοστόμου, PG τ. 62, στλ. 251.
4. Λουκ. κβ΄ 27.
5. Ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, PG τ. 72, στλ. 913A.
6. Ματθ. κ΄ 28· Μάρκ. ι΄ 45.
7. Φίλιπ. β΄ 8.
8. Ματθ. κ΄ 28.
9. Ἱ. Ζιγαβινοῦ, PG τ. 129, στλ. 544B.
10. Β΄ Πέτρο. α΄ 8.